

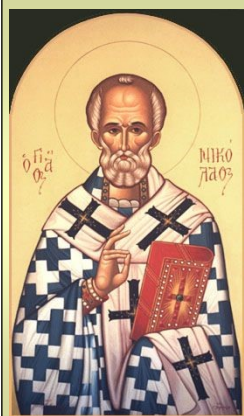
МИРОНОСИЦЯ



Газета парафії Успіння Пресвятої Богородиці в Козові
Тернопільсько - Зборівська Єпархія УГКЦ



№ 8



Святого МИКОЛАЯ

На наші українські землі культ святого Миколая приходить разом із християнською вірою. У другій половині XI сторіччя в Києві, на могилі Аскольда, було збудовано церкву святого Миколая. У Києві під покровом святого Миколая був жіночий монастир, який фондувала жінка князя Ізяслава Святославича (+ 1078). У цьому монастирі прийняла чернечий постриг мати святого Теодосія Печерського. На рідних землях в нас було багато церков на честь святого Миколая. До найдавніших з них належить церква святого Миколая у Львові, що походить з кінця XIII ст. Енциклопедія Українознавства про почитання святого Миколая в нашому народі каже: "У численних народних переказах Миколай боронить людей від стихійного лиха; найбільше він опікується тими, хто перебуває у плаванні, тому чорноморські рибалки, виходячи на промисел, брали з собою образ Миколая... У давнину — святий Миколай також заступник перед небезпеками із степів. Пісні про святого Миколая належать до найдавніших зразків української поезії."

Новини парафіяльного життя за листопад:

1. - Вставлене перше вікно-вітраж у куполі.
4. - Збори та перша репетиція хору інтелігенції парафії Успіння Пресвятої Богородиці у Музичній школі під проводом п. Володимира Шкільного та благословенням о. Михайла Забанджали.
5. - Початок 2-го етапу робіт на куполі. Повністю перероблений надкупольник храму із нового дерева, який максимально відповідає розмірам старої конструкції.
6. - Відбулася Сповідь Апостольства молитви.
 - Наша парафія отримала нову печатку із власним гербом та кутовий штамп.
7. - Завершено встановлення вітражів у куполі храму та ґратів на задні вікна храму.
 - Вночі з 7 на 8 хтось, на щастя невдало, намагався проникнути в храм за допомогою драбини, яка була міцно прив'язана до даху і використовувалася для робіт на куполі, переставивши її під вікна у святині.
12. - Вночі з 11 на 12 листопада було ограбовано собор св.ап. Петра і Павла та православну церкву св. Володимира. Викрадено богослужбовий посуд та Євангеліє на значну суму. У православній церкві зневажено Святі Тайни. Злодіїв не знайдено.
13. - Встановлено до паламарки нові залізні двері.
15. - Законсервовано до весни роботи на куполі храму у зв'язку із довготривалим процесом позолочення хреста (за кошти жертводаця), виготовлення фігури ангела та погодніми умовами.
16. - Наша спільнота "Матерів в молитві" на своє запрошення приймала "Матерів в молитві" із Зборова.
17. - 2 лист-звернення щодо створення музею до голови райради Погадака М.М.
18. - Обікрали церкву на Цукровому заводі св. Василя. Викрадено небагато речей, але вчинено багато шкоди в самому храмі. Злодіїв не знайдено.
21. - На свято Михайла діти та парафіяни привітали о.пароха Михайла з іменинами.
22. - У нашому храмі відслужено заупокійне богослужіння за жертвами голодомору 1932-33 років за зверненнями парафіян та селищного голови.
25. - Засідання комісії у Райраді щодо створення краєзнавчого музею у Козові за зверненням нашої парафії.
28. - В "Ощадбанку" відкриваємо грошовий рахунок нашої парафії.
29. - Семінар для всіх єпархіальних священиків та їх дружин у церкві Успіння ПБ у Тернополі (на рогатці) про гідність сімейного життя та моральні проблеми сьогодення.
30. - Перша співана хорова служба оновленого хору інтелігенції нашої парафії під проводом п. В. Шкільного.



ну



Іменини отця Михайла

21 листопада греко-католицька церква відзначила свято архистратига Михайла. А ми, парафіяни церкви Успіння Богородиці в Козові, вітали з іменинами нашого отця Михайла. Дзвінко лунали голоси юних парафіян, які від себе і дорослих дякували отцю за "Канікули з Богом", за газету "Мироносиця", за те, що він хоче "церковку відновити" і "музей у Козові створити", що він багато уваги приділяє вихованню молоді в дусі християнської моралі. Окремо привітали о. Михайла члени клубу "Силоам".

Ми дякуєм Богу за те,
Що ваша життєва дорога
У нас в Козові пролягла,
Бо праведні ваші діла.

З іменинами Вас, отче, хай Бог дає вам здоров'я і наснагу у всіх ваших справах і починаннях.

Парафіяни церкви Успін-



СВЯТО СВЯТОГО МИКОЛАЯ

З року в рік середина грудня стає неспокійним часом для дітвори, і не тому, що всі хочуть снігу, чи скоро канікули, а тому що з нетерпінням чекають на прихід святого доброго Миколая. Миколай щедрий на подарунки для усіх. Його руки обдаровують дітвору у садочках, школах, сиротинцях, багато кого Миколай знаходить і на вулиці. Напевно що кожен дорослий, хоч і він вже не дитина, але в цю ніч з надією може тримати руку під подушкою чекаючи, що і про нього не забуде Миколай.

Прийшов святий Угодник і до нашого храму, де на нього чекало як ніколи багато, загалом близько 300, дітей, від малесеньких до старшокласників. Та до приходу святого Миколая передувала ціла казкова феєрія на яку з небес злетіли ангелята, з лісу прибігли звірятка, були на ній і казкові персонажі. Свого носа у справі дітей, як завжди і неодмінно, не забули вставити Антипки-чортики, але їхні різки там виявились нікому не потрібні, і вони з жалем втікали, що-би знову робити десь пакості. А за кулісами цієї вистави стояла добра вчителька Людмила Василівна.

Прийшовши, святий Миколай розпитував чи діти були чемні, чи знають молитви і віршики, а потім почав роздавати солодкі гостинці, яких на диво аж бракнуло. Та добрі помічники святого у скорому часі допомогли йому знайти подарунки для всіх кому не вистачило. Що ж будьмо чемні і чекаймо Миколая, Він обов'язково прийде наступного року!



Написане серцем



Ганна Назарків (с. Вікторівка)

Свят-вечір

Пригадую те надвечір'я давнє...
 Бабуся наша смажить пампушки,
 На дощечку рядками їх складає.
 А ми із братом, хитрі дітлахи,
 Оденький потягли. Їмо зі смаком.
 Дитинством пахнуть пампушки оті...
 А потім ще поласуємо маком,
 Що мати тре в макітрі для куті.

Ялинку вже прибрали. Трішки вати
 Кладемо на гілки - це буде сніг.
 Пахуче сіно батько вніс до хати.
 Свят-вечір вже ступає на поріг.

Клякаємо всі разом на коліна,
 Щоби молитву щиро Бог прийняв.
 Сідає до вечері вся родина.
 Сьогодні на столі - дванадцять страв.

Вже охололи пампушки рум'яні...
 Тепер їх можна їсти досхочу,
 Узваром заливаючи духмяним.
 Усі говорять. Тільки я мовчу...

Вже починає коляду бабуся,
 Лунає дзвінко в хаті коляда,
 А я все насторожено дивлюся,
 Чи хтось, бува, в вікно не загляда...

Тривожно вітер завиває в полі...
 Тривожна думка мучить так мене:
 А що, коли дізнаються у школі
 І з піонерів виключать мене?

У школі кажуть, що різдва немає.
 Й немає Бога... Хто правий? Чому?
 І я, мале дівчатко, вже не знаю,
 Кому я маю вірити... Кому?!

Виходжу на подвір'я і дивлюся -
 Яскрава зірка світить із небес.
 Мабуть, я буду вірити бабусі -
 Душа так прагне свята. І чудес.

Вже вітер стих. До хати знов іду я.
 Так хочеться спинити часу плин...
 Свят-вечір в хаті. Всі ми колядуєм:
 "Сьогодні народився Божий син".



Анна Стець (м. Львів)

Новий рік іде до хати,

Хоче усіх нас привітати,
 Всім здоров'я побажати.
 Здорова була б сім'я
 Мама, тато, Ти і я.

Щоб було всього в достатку
 На городі, також у хаті.
 Щасливі були б усі:
 Дорослі та малі.
 Нікому не смутилось
 Щасливо на світі жили.
 У праці помагали
 Друг друга шанували,
 Молились до Бога щиро
 Просили для світу миру.



На Різдво Христове

Щиро всіх вітаємо.
 На Різдво Христове
 Жичимо добра.
 Хай Ісус на сіні
 Всіх благословляє
 Матір Божа ласку посилає.
 Щоб здоров'я, щастя
 Жило у вашім домі
 Не було горя,
 Смутку ні журби.
 Сонечко ясне
 Щиро вам світило
 До правди і любові,
 Боже милостивий,
 Всіх нас приведи.

УВАГА КОНКУРС!!!

Шановні читачі "Мироносиці" наступні вірші, які написали діти беруть участь у конкурсі на кращий вірш до Різдва, тому просимо вас читати їх та оцінювати. Твори конкурсантів будуть друкуватися і в наступному номері. Заохочуємо всіх дітей шкільного віку взяти участь у конкурсі. Найкращі вірші будуть відзначені призами. Вірші подати до 4 січня (включно).

Різдво Христове

Йде різдво Христове -
 Це найкраще свято,
 Бо несе всім людям
 Радості багато.

Свято це святкують
 Всі дорослі й діти,
 Бо у день цей славний
 Здійснюються мрії.

Солтис Марія (6-А І школа)

Різдво

"Народився Бог предвічний!" -
 Лунає по світу.
 Сяють хмари вітварями,
 Небо в зорях світить.

До вертепу спішать діти,
 Щоб святе дитя зігріти.
 І ангели теж вітають,
 Та Ісуса прославляють.

Три царі ідуть вітати,
 Кадило й миро йому віддати,
 Щоб Ісусиком його назвати,
 І до віку прославляти.

Різдво зазирає до хати,

На щастя, на мир і добро.
 Ця хата на радість хай буде багата,
 Хай в серцях людей панує тепло.

Бакалець Ганна (8-Б, І школа)

Ялинку з лісу жваво

До дому ми несем,
 Святкуємо ми свято
 Співаємо пісень.

Ось так до нас на свята
 Приходить новий рік,
 Земна краса Ялина
 Це радість наша й сміх.

Ялиночка - красуня
 Стоїть в нас на Різдво,
 Співаєм ми колядки -
 Христове Рождество.

Усе старе відходить,
 Нове іде до нас.
 Ми дуже любимо свята
 Такий приходить час.

Огірок Мар'яна (6-А, Гімназія)

Різдво прийшло

Нам радість принесло
 Хори ангельські співають
 Царя Бога прославляють.

Зірка ясна засіяла
 Щастя, радості бажала
 Бо малятко народилось
 І у яслах опинилось.

З усіх куточків світу
 Царі скарби принесли
 І Богу дар віддали
 Та аїлуя заспівали.

Марія Висоцька
 Анастасія Федорів
 (6-А, Гімназія)



Страви Свят-вечора

Щоб устигнути приготувати страви на святочну вечерю (а їх мало бути не мало не багато - аж 12), господиня вставала дуже рано, о 1-2 годині ночі. Чому власне 12 страв і чому пісних? Дослідники, які вивчали це питання, дійшли висновку, що це відгомін дуже давніх вірувань. Наші далекі пращури знали, що в році є 12 місяців, а отже, можливо, кожному місяцю присвячували окрему страву. Окрім того, на Святвечір мали бути приготовані страви з усієї городини та садовини, що тільки є в господарстві, щоб усім цим прийняти бога врожаю і душі дідів - прадідів. А вони, покуштувавши всього цього, дадуть у новому році ще кращий урожай. У наш час люди трактують число дванадцять як знак того, що в Ісуса Христа було дванадцять апостолів.



Усі продукти для приготування вечері на той час вже були підготовлені, пшениця для куті замочена і обтовчена. Господиня розпалювала вогонь у печі, добуваючи живий вогонь з допомогою шматків дерева або кресала. Найдовше цей звичай зберігався на Гуцульщині. У піч клала сім або дванадцять полін. Для приготування страв господиня набирала до східню воду, заливала нею пшеницю, сушені фрукти і ставила в піч варити дві головні страви - кутю і узвар.

Кутя, без якої ніхто не уявляв собі Святого Вечора, з'явилася ще в дохристиянську добу і з тих часів зберегла символізм поминальної страви. Як правило, кутю варили з пшениці та заправляли медом і маком. Але не всюди її готували з пшениці, так само не скрізь до неї додавали мак і мед. Наприклад, на Лемківщині варили кутю з ячмінної крупи (панцак, пенцак), оскільки пшеницю в горах не сіяли. Звичай варити пшеницю туди принесли із собою священики та вчителі з Галичини, однак цей звичай прижився не у всіх селах. У тих місцевостях Лемківщини, де варили пшеничну кутю, її подавали тільки з медом, без будь-яких домішок. На Чернігівщині теж зафіксований звичай варити кутю з ячмінної крупи, а не з пшениці - там її заправляли тільки узваром. Кутя в різних регіонах також відрізнялася своєю консистенцією - вона могла бути густою або ж рідкою, як юшка.

Узвар же варили зі сушених яблук, грушок, слив, вишень.

Окрім цим головних страв, господині ставили варити голубці, капусняк з пшоном, затертий олією, який на Вінниччині називали "шупенею", горох, борщ пісний, з карасями, кашу гречану, пшоняну, вареники з капустою, картоплею, смажили рибу, пекли млинці з кислого тіста (на Поділлі), варили страви з грибами. Голубці, як правило, робили з квашеної головками капусти, з різною начинкою: з гречкою, картоплею, пшоном, пенцаком, кукурудзяною кашею. Традиційно вважалося, що страв має бути 12, але і їх кількість, і складники дещо відрізнялися залежно від місцевості і заможності родини.

Наприклад, Лемківщина вирізнялася низкою особливих страв, які більше ніде не готували, скажімо, - "бобальки" - подовгасті, посередині потовщені розкачані в руках шматки тіста, що їх варили і мастили розтертим маком з медом і олією. Мак і мед віщували відвернення бід і солодке життя. Також дуже цікава страва із "підбиваних сливок": сушені сливки варили, добре розминали, додавали цукор і підбивали мукою. Страва була густа, як повидло, ситна і поживна. Таку ж страву готували й на Тернопільщині, й на Черкащині. На території Надсяння варили дуже смачну страву, яка називалася "квас". Відвари з квашеної капусти і грибів з'єднували, доводили до кипіння і засипали туди гречану кашу. Коли каша була готова, додавали порізані надрібно гриби, лавровий листок і заправляли квас підсмаженою на олії цибулею.

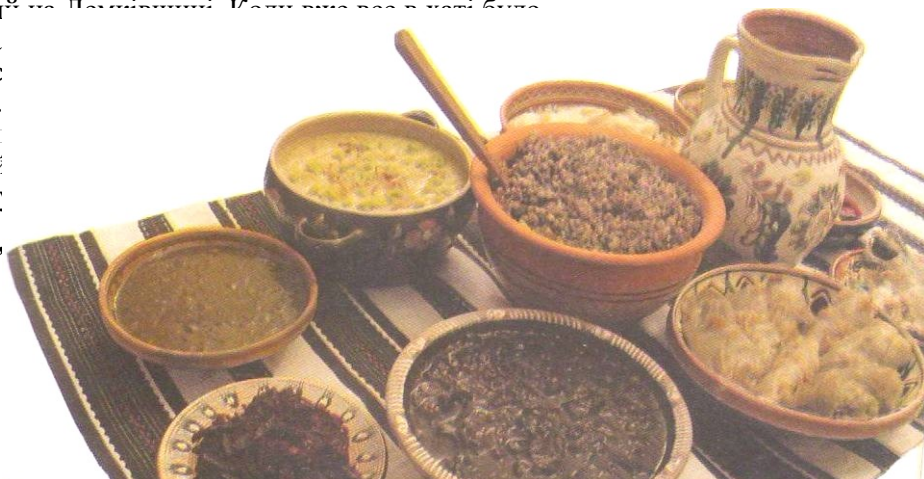
У той час, як господиня з дочками чаклувала біля кухні, господар обходив усе господарство. Давав їсти і пити худобі, вичищав хліви, стелив свіжу соломку, заготовляв святочну пашу, готував навіть зерно курам, щоб не робити це під час свят. Після цього брав мак і посипав усюди в господарстві: у стайнях, хлівах, на пасіці - щоб ніяка зла сила не вступила в його двір, до худібки та людей.

На Велію вся родина утримувалася від їжі, тільки маленьким дітям дозволяли трішки зісти вареної картоплі, тому не дивно, що всі з нетерпінням чекали, коли ж нарешті засвітить перша зірка на небі і сповістить про народження Дитятка Христа - тоді можна буде приступити до Святої Вечері. А перед тим - останні приготування і наведення ладу в хаті.

Дуже цікавий звичай зафіксований на Подільщині. Коли вже все в хаті було готове, вся родина йшла до потоку і талася крижаною водою, а втиратися пости. Останньою йшла митися господиня.

А потім обов'язково спільна мол родину і тих хто відсутній. Найстарший вив хліб і кожному уділяв його частку почалася.

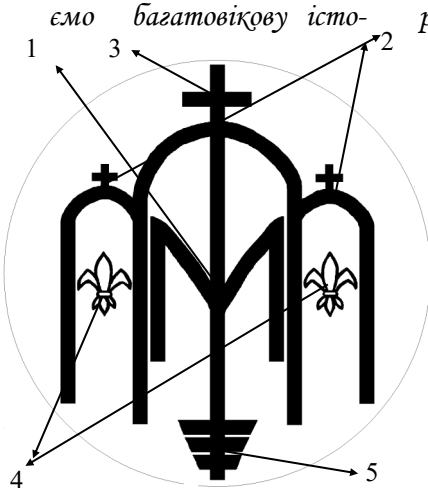
"Обряди і страви Святого вечора"
О. Вербинець, В. Манько



Герб парафії

Завданням кожної християнської спільноти є вміння не лише зберегти ті цінності які формували її впродовж століть, але також впорядкувати їх, виділити найяскравіші та найбільш промовисті моменти історії, і більше того - зуміти додати до цієї скарбниці щось своє.

Виходячи із таких позицій виникла думка, ознаменувати офіційну сторінку діяльності нашої парафії власним гербом, який би ввібрав у себе її узагальнену історію та випромінював ті прагнення у нашій діяльності, які ми хочемо реалізовувати. Зрештою, саме таким чином представляють себе і свою самобутність у світі багато древніх парафій, особливо Римо-католицької церкви. Ми також не належимо до щойно створених парафій, а маємо багатовікову історію, принаймі із 17 століття стовідсотково.



Є ще одна важлива річ, яка спонукає нас не лише до створення герба, але й до інших способів творити щось своє. Маю на увазі одну просту річ: щоб бути кимось - треба мати щось. Отже, щоб бути громадою, яка в першу чергу поважає себе, і яку поважають інші, треба вміти представити ті надбання, якими ми маємо, а для того щоб щось мати, треба про це щось знати, а щоб про щось знати, то треба його шукати і досліджувати.

Хочу представити вам дорогі парафіяни цей наш парафіяльний герб, який створений на основі ґрунтовних історичних досліджень та богословських думок. Автором цього герба є я, о. Михайло Забанджала, художнє оформлення його виконала п. Ніна Рибациька-Баран.



Мал. 2

Герб включає у себе дві частини: першу - малий герб, який є основою другої - великого герба.

В малий герб (мал. 1) ввійшли такі елементи: 1). Буква "М", що означає особливу опіку над нашою парафією Дівою Марією; 2). три арки - які символами трьох храмів, що були збудовані на місці нашої церкви, один з яких (велика арка) вказує на сучасний храм Успіння; 3). хрест, який ознаменовує нелегкий але терпеливий шлях християнського служіння; 4). дві лілеї у арках означають дві найбільші чесноти Марії, які маємо виявляти у нашому парафіяльному житті: любов і покірність; 5). три полоси знизу під аркою та хрестом, це, так званий символ "корчак", який є гербом Львівського єпископа Йосипа Шумлянського (мал. 2) за благословенням якого, в кінці 17 століття, була збудована дерев'яна церква Успіння Богородиці у Козові. Цей символ на нашому гербі повинен нагадувати про те, що заснування нашої громади походить від вищої церковної влади і нею адмініструється.

Наша нова парафіяльна печатка включає в себе окрім офіційної назви парафії "Релігійна громада "Парафія Успіння Пресвятої Богородиці смт. Козова Тернопільсько-Зборівської єпархії Української Греко-Католицької Церкви", також у центрі малий герб (мал. 1).

Великий парафіяльний герб (мал. 3) є по суті малим гербом, але орнаментально оздобленим, для кращого представницького вигляду. На ньому також маємо хрест, як символ Ісуса Христа та промені сонця, що символізують Його науку, а також двох ангелів, які за церковним переказом піднесли Матір Божу Марію до Царства Божого. Також, важливим моментом на великому гербі є напис: "ТИ ОУПОВАНІЕ НАМ БЦЕ". бце - означає Богородиця, це скорочене титлування із церковнослов'янської мови, а сам напис перекладається як: "Тя надія (уповання) наша Богородице", що висловлює постійний молитовний намір нашої парафії.

Важливою рисою у розумінні значення будь-якого герба, чи ікони є колір. У гербі їх може бути два, або три. На нашому їх три. Перший і основний колір - золотий (жовтий), означає божественність, присутність самого Бога. Другий - блакитний, символ устремління світу до Бога. А третій - червоний, говорить про Божу мудрість, та про боротьбу із гріхом.



о. Михайло Забанджала

Сарана в ющі.

Якось молодий монах пішов порадитися зі старим ченцем.

- Отче, - спитав монах, - що ви робите, коли до нас у скит прилітає сарана й усюди лізе, навіть до їжі ?

Старець, що жив у скиті вже понад сорок років, відповів:

- Коли одна комаха вперше впала мені до юшки, я вилив усю страву на землю. Потім викидав сарану, а їв юшку. Пізніше я їв усе разом — сарану і юшку. А тепер, якщо якась сарана намагається вилізти з юшки, я заштовхую комаху назад.

З часом ми звикаємо до всього і миримось навіть з тим, що спочатку було неприємним. Дехто приписує вартість навіть своїм хибам.

Наші молодята:

Вацлавський Петро+Берник Марія
8.XI

Костецький Володимир+Шевчук Олена
9.XI

Хмиз Іван+Буригін Алла 15.XI

Вітаємо з охрещенням:

близняток Галайко

Анастасію та Вікторію 2.XI

Солтис Романа 9.XI

Плескун Дмитра-Валентина 16.XI

Кавчак Вадима 23.XI

Вацак Марію-Стеллу 26.XI

Посміхніться браття!

ЖИТТЯ БУДЕ ВАЖКИМ

Один багатий чоловік — "сильний світу цього" прийшов до старця, який мав дар пророцтва, щоби довідатися про своє майбутнє.

Старець тільки побачив його, відразу заговорив:

- Найближчих п'ять років у тебе буде дуже важке життя.

- А потім? - з трепетом запитав той.

- А потім ти звикнеш.



Найкращий подарунок від Миколая - це нагода, самому стати Миколаєм.

Відійшли у вічність в листопаді:

Дупляк Володимир (38р.) 12.XI

Літковець Степан (79р.) 19.XI

Ковалишин Михайло (85р.) 24.XI

Газета парафії

Успіння Пресвятої Богородиці смт. Козова
Тернопільсько-Зборівської єпархії УГКЦ.

Виходить щомісячно.

Редактор: о. Михайло Забанджала

Друк: "Комп'ютер сервіс"

Україна 47600
Тернопільська обл.
смт. Козова

Ukraine 47600
Ternopil' region
Kozova town
вул. Хмельницького, 8 Hmel'nyckogo st. 8
Тел/tel: +380354725171; +380962191383
E-mail: michael@ko.te.ua